

ת"פ 61266/02/15 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה נגד מחמוד חאסקיה

בית משפט השלום בכפר-סבא

ת"פ 61266-02-15 מדינת ישראל נ' חאסקיה
4.5.17
לפני כבוד השופט אביב שרון

בענין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אנה גורלניק

נגד

הנאשם

מחמוד חאסקיה

ע"י ב"כ עו"ד מירב נוסבוים

הכרעת דין

מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **גניבת רכב**, בניגוד לסעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי העובדות, במועד הרלוונטי עבד שאדי עוויסאת (להלן - **המתלונן**) כקבלן משנה של משלוחים בחנות "ינות ביתן" ברעננה, והעסיק את הנאשם כנהג. במסגרת זו קיבל הנאשם לרשותו רכב מסוג קאיה (להלן - **הקאיה**). ביום 26.11.14 טען הנאשם בפני המתלונן כי הקאיה לא מתניע ונשאר חונה בסמוך לביתו בטירה, ובהמשך לכך, באותו היום, הביא המתלונן לנאשם רכב חלופי מסוג מיצובישי (להלן - **המיצובישי**). ביום 29.11.14 או יום קודם לכן, בשעה 15:30, הגיע הנאשם ברכב הקאיה למגרש גרוטאות שבבעלות יאסר ביוק, בטירה, ובאותו מעמד רכש יאסר את הקאיה מהנאשם תמורת 700 ₪, וזאת מבלי שבחן את רשיונות הרכב, ולאחר שהנאשם אמר שהרכב שלו, ותוך שהוא אומר ליאסר שאם הרכב גנוב "האחריות עליו" (על הנאשם). בהמשך למתואר, ביום 30.11.14, התקשר הנאשם למתלונן ואמר לו ששני כלי הרכב - הקאיה והמיצובישי - נגנבו שעה שחנו בסמוך לביתו, וזאת בין השעות 07:00 ל-17:00 בזמן שנעדר מביתו.

2. בישיבת המענה, הודה הנאשם כי במועד הרלוונטי עבד אצל המתלונן וקיבל ממנו את רכב הקאיה. הנאשם אישר כי הודיע למתלונן שהקאיה התקלקלה וחונה ליד ביתו. הנאשם לא גנב את הרכב ולא הביא אותו למגרש הגרוטאות ואין לנאשם ידיעה מי עשה כן, שכן כנראה שהקאיה נגנב מליד ביתו. הנאשם טען שהנסיבות מעוררות חשד ומפנות אצבע מאשימה כנגד הבעלים של מגרש הגרוטאות, דוקא (עמ' 5).

לאור כפירת הנאשם נשמעו הראיות בתיק.

מטעם המאשימה העידו המתלונן (שאדי עוויסאת); בעל מגרש הגרוטאות (יאסר ביוק); הסייר פקד גל וייצמן; והחוקר אוסקר קירג'יז.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

תמצית ראיות התביעה

3. **המתלונן** העיד ששימש כאחראי מנהל משלוחים ב"ינות ביתן" וכי הנאשם עבד אצלו כנהג משלוחים. לדבריו, יום אחד הודיע לו הנאשם שרכב הקאיה לא מניע ולא עובד. העד אמר לו להגיע לעבודה ואז יתן לו רכב חלופי. הנאשם הגיע לעבודה וקיבל את רכב המיצובישי, כשרכב הקאיה נשאר חונה ליד ביתו משך כיומיים. לאחר מכן, התקשר הנאשם למתלונן ואמר לו ששני כלי הרכב נגנבו מליד ביתו. המתלונן שאל כיצד נגנבו כלי הרכב אם אחד מהם היה "תקוע" והנאשם השיב שבשעה 08:00 כלי הרכב היו ליד הבית וכשחזר בשעה 17:00 כלי הרכב כבר לא היו ליד הבית (עמ' 10). לדברי המתלונן, הנאשם ביקש ממנו להימנע מלהגיש תלונה במשטרה - **"הוא אמר לי אל תגיש תלונה במשטרה, יש לי הרבה תיקים והרבה בעיות, אמרתי לו אני לא יכול לא להגיש, הלכתי הגשתי בלי לשאול אותו"** (עמ' 10). המתלונן סיפר שלא חשד בנאשם כי מספר שנים לפני כן עבד עמו באותו מקום עבודה. לאחר הגשת התלונה, החל המתלונן לחשוש ונסע בכביש מס' 6 על מנת לסרוק מוסכים בטירה-טייבה. לפתע, ראה את רכב הקאיה במגרש גרוטאות לגריסה. הוא התקשר למשטרה אשר הגיעה למקום, תפסה את הרכב ואחד השוטרים אמר למתלונן שהפגוש של הרכב נמצא בחצר הבית של הנאשם. רכב הקאיה, יחד עם הפגוש, הוחזר למתלונן (עמ' 10).

את רכב המיצובישי לא מצא המתלונן, אלא כעבור 3 שבועות כאשר אדם מטירה יצר עמו קשר ואמר לו שמצא את רכבו זרוק כשרשיונות הרכב בתוכו. המתלונן אמר שרכב המיצובישי לא היה במצב שמיש, היות ופורק ונהרס על ידי אחרים. לדבריו, גם ברכב הקאיה לא יכול היה להשתמש, שכן "היה חסר שם דברים מפורקים בתוך הרכב". על כן, טען המתלונן שבעקבות אובדן שני כלי הרכב - כלי רכב ישנים ללא ביטוח - ובהיעדר יכולת לקנות כלי רכב חלופיים, איבד את עבודתו (עמ' 11). המתלונן שב וסיפר כי בעת שניגש להגיש תלונה במשטרה לא חשד בנאשם כי הכיר אותו קודם לכן ואף עזר לו בכך שנתן לו 200 ₪ - **"אמר שאין לו כלום בבית, אז הבאתי לו"**. המתלונן ידע שלנאשם קושי כלכלי (עמ' 11).

המתלונן פירט את הסיבות שגרמו לו לחשוש בנאשם - **"רכב שהוא תקוע אי אפשר לגנוב אותו, שנית, זאת מכונית ישנה, מי שבא לגנוב בא לגנוב משהו שווה, לא מכונית ישנה, ורכב תקוע ושני רכבים נגנבו ליד הבית באור יום זה לא עובר ככה על הראש"** (עמ' 12). המתלונן אף "שיער" מה קרה עם רכב המיצובישי - **"לפי דעתי מה שהיה עם הרכב השני, הוא כנראה מכר אותו למישהו אחר והוא כשהמשטרה עלו עליו אז כנראה שהוא הוציא אותו בחוץ, זה לדעתי מה שהיה"** (עמ' 13).

4. **בחקירה הנגדית**, אישר המתלון כי משהתקשר אליו הנאשם ואמר לו שהקאיה "נתקע" הוא לא התפלא שכן מדובר ברכב ישן, כזה שאפילו לא ביטח אותו (עמ' 13). לדבריו, הוא לא שלח משהו מטעמו לבדוק את הרכב או לגרור אותו, שכן היה עומס בעבודה והנאשם אמר לו שיגרור אותו למוסך ויתקן אותו. הנאשם אף אמר למתלון שהביא חשמלאי אשר בדק את הרכב ואמר שיש לו בעיות במתנע (עמ' 14). משנשאל המתלון לגירסת הנאשם לפיה התקשר לאחיו של המתלון על מנת שיגיע לקחת את הרכב, השיב **שהנאשם כלל לא מכיר את אחיו** (עמ' 14). המתלון נשאל כיצד הנאשם - חסר אמצעים וכזה שנאלץ לבקש מהמתלון 200 ₪ - יציע לגרור את הקאיה למוסך, השיב שהבין שהנאשם יגרור את הקאיה באמצעות המיצובישי, שכן המוסכים קרובים לביתו (עמ' 14). עוד הוסיף שהבין שהנאשם ישלם על התיקון, "להחליף פנס זה כמה שקלים", ואז יחזיר לו את הכסף (עמ' 15).

הוטח במתלון כי הוא לא דובר אמת ביחס לגירסתו לפיה הנאשם ביקש ממנו שלא יגיש תלונה במשטרה היות ויש לו תיקים והוא מסובך. עוד הוטח בו כי לו היה הנאשם אומר לו דברים אלה, אז היה חושד בו מיד ולא היה מתעורר בו החשד לאחר הגשת התלונה במשטרה, כפי שהעיד. על כך השיב המתלון: "את יודעת מה הבעיה שלי? יש לי לב טוב, אני לא יכול לבוא לבן אדם ולהאשים אותו שעשה את זה ואני לא ראיתי" (עמ' 16). אז נאמר למתלון שהוא עושה כן כעת, והמתלון שב והאשים את הנאשם בגניבה תוך שהוא מסיק זאת מן הראיות הנסיבתיות (עמ' 16).

המתלון סיפר, לראשונה, שלאחר שהנאשם ידע אותו שכלי הרכב נגנבו, הוא הלך לביתו על מנת לקבל ממנו את מפתחות כלי הרכב. עוד סיפר כי לא חשד בו בזמן זה, ואכן, גם בהודעתו במשטרה אמר שאין לו חשודים (עמ' 16). משנשאל המתלון מדוע **לא** אמר לשוטרים "אני לא חושד בו, אך הוא אמר לי לא להתלון כדי שלא יהיו לו צרות", השיב: "אני לא חשדתי בו שיעשה דבר כזה" (עמ' 17). המתלון נשאל מדוע בהודעותיו המאוחרות לא מצא לומר לחוקרים שהנאשם אמר לו שלא יתלון במשטרה, והוא השיב: "עכשיו כשאת מדברת איתי אני מתחיל לזכור דברים, זה היה ב-2014. אני לא בא לפה כדי להרוויח אוטו, להתעשר, או להפיל אותו, אני רוצה לקבל מה שמגיע לי... לא ידעתי שזה נתון חשוב" (עמ' 17).

המתלון הכחיש כי הנאשם אמר לו שהפגוש של הקאיה נותר אצלו בחצר ורק לאחר שהופנה לדבריו בהודעתו נאות לאשר כי אכן הנאשם אמר לו זאת (עמ' 18).

המתלון אישר כי רכב הקאיה היה ישן ו"שבור" ולא היה שווה לתקן את הרכב ולהשקיע בו. לשאלה איזה נזק נגרם לקאיה לאחר שגניבה שלא היה קודם לכן, השיב: "**אני לא יודע מה היה לו אחרי זה כי האוטו לא הניע, הם לקחו אותו על הגרר ואחרי שלקחתי אותו הוא לא הניע**" (עמ' 19). בכך, אישר המתלון גירסת הנאשם לפיה הקאיה לא הניע. המתלון השיב שכשהגיע לבית הנאשם לאחר גניבת כלי הרכב, מסר לו הנאשם מפתח, אך הוא אינו זוכר של איזה רכב (עמ' 20). משהופנה המתלון למזכר ממנו עולה שקיבל את המפתח מידי השוטרים, טען שלא בדק מדוע הקאיה לא מניע כי "אני כבר איבדתי את העבודה" (עמ' 20).

הוגשו הודעות המתלון במשטרה - 30.11.14 שעה 18:42 (נ/1); 1.12.14 שעה 09:50 (נ/2); 19.1.15 שעה 21:25 (נ/3).

5. **יאסר בויק**, בעל מגרש הגרוטאות, העיד כי הוא בן 45, מתגורר בטירה מזה כ-20 שנים, במקור מרצועת עזה. הוא בעל מגרש גרוטאות בטירה, הוא קונה מכונות לברזל ולגריסה כשהמפעל העיקרי לו מוכר ברזל הא קרית פלדות בעכו (עמ' 24). העד סיפר שרכש את הקאיה בדצמבר 2014 על מנת למכור אותו כברזל למיחזור. הוא רכש את

הקאיה מ"אדון מחמוד (מצביע על הנאשם), אני מכיר אותו... מטירה... בתור היה לפעמים היה עובד על משאית, היה מוכר לי, לפעמים היה מוצא על הדרך כמה מתכות והיה מוכר לי אותם במגרש הגרוטאות... אני מכיר אותו בשם מחמוד וכינוי שלו מוכר לכולם 'בוני'. בוני המשמעות שלו בערבית זה חום" (עמ' 25). לדברי העד הגיע אליו הנאשם עם הקאיה, ללא פגוש קדמי, ואמר שהוא רוצה למכור אותה לברזל. הנאשם אמר שאם יכבה את המנוע, הרכב לא יתניע, יש בעיה בגיר ולא שווה להעביר את הרכב מבחן רישוי. העד אמר לנאשם כי ראה את הרכב אצל בחור בשם מוחמד מטירה, אך הנאשם אמר לו שהרכב שייך לו וכי נתן את הרכב לאחר למשך מספר ימים "שיתפרנס עליו" (עמ' 25). העד שאל את הנאשם "איפה הרשיונות של הרכב? אמר לי אני אומר לך: שלי... וטעות שלי שלא רשמתי ואני משלם מחיר כבד על זה. כן" (עמ' 25). העד הסביר שאחרי המקרה הזה הוא נהג לערוך רישום, החל לעבוד כחברה רשומה. עד אז לא נהג לערוך רישומים מסודרים. לדבריו, ברכב הקאיה היו המפתחות, אותם שם במגרש. הרכב הגיע עם לוחית רישוי אחת, אחורית (עמ' 26). העד נשאל אם קיימות במגרש מצלמות אבטחה והשיב "לא. היה בתקופה הזאת לא עבדו המצלמות" (עמ' 26). העד אישר שהיה מחוייב לקבל לידיו את רישון הרכב בעת הרכישה, אך טען "היו רכבים ישנים, עובדים בלי ניירות... זה כן עבירה על החוק, אבל רוב המכוניות שהן ישנות והיו מגרשים של חלקי חילוף, אחרי שהם הורסים הכל הם הולכים לגריסה, אבל אחרי זה אני עובד עם חברה, הכל רושם" (עמ' 26). ובהמשך -

"ש.ב. אבל אם יש לך הומלס שמביא רכב ישן ומקבל 700 ₪, ואז אתה רואה רכב נוסע, טמבון מקדימה אין לו, אין לך חשד שהוא גנוב?

ת. אתה צודק" (עמ' 27).

6. **בחקירה הנגדית**, נשאל העד אם היו בעברו מקרים בהם רכש סחורה שלאחר מכן נטען כלפיה שהיא שייכת לאחר והשיב שכן ואף נחקר על כך במשטרה. העד נשאל אם הועמד על כך לדין פלילי. בשלב זה התנגדה ב"כ המאשימה לקו החקירה ולחשיפת רישום פלילי של העד וזאת נוכח הפגיעה בפרטיותו. לאחר שמיעת טענות הצדדים, איפשרתי להגנה לשאול שאלות "אודות עבר פלילי רלוונטי בתחום" (עמ' 28). העד השיב שלא התנהלו כנגדו תיקים בבית המשפט הנוגעים לעבירות רכוש, אם כי הוגשה כנגדו תלונה (עמ' 28). לאור הצהרתו זו של העד ביקשה ב"כ הנאשם כי ב"כ המאשימה תצהיר אודות קיומו או אי קיומו של עבר פלילי מתחום עבירות הרכוש. בשלב זה, הסכים העד לחשיפת גליון הרישום הפלילי שלו לעיון ההגנה, אך מיד לאחר מכן, התחרט והתנגד לכך. לאחר שניתנה החלטה המחייבת את ב"כ המאשימה לבדוק גליון הרישום הפלילי של העד וליידע את ההגנה בדבר קיומן של הרשעות קודמות "הנוגעות לעבירות רכוש או מרמה" (עמ' 30) הודיעה ב"כ המאשימה כי לעד עבר פלילי שלא בעבירות רכוש (עמ' 31).

העד הופנה להודעתו במשטרה שם נשאל אם ערך רישום של עיסקת קניית רכב הקאיה והשיב "כמעט כן... לא נרשם כי התעסקתי בדברים אחרים, לכן לא רשמתי". העד הסביר שהיתה התחלה של ניהול רישום, אך עדיין לא "הסבירו לי טוב את הדברים, אבל עם קבלות עוד לא התחלתי" (עמ' 31). העד עמד על כך שהאמין לנאשם שהרכב שלו ועל כן לא עמד על קבלת רישון הרכב (עמ' 32). משנשאל העד מדוע לא התקשר למוחמד מטירה, אותו אדם שחשד שהרכב שייך לו, השיב: "כי אין לי את הטלפון שלו" (עמ' 32). לעד לא היה הסבר מדוע לא סיפר נתון מהותי זה לחוקר במסגרת הודעתו. עוד לא סיפר העד במשטרה כי יום לפני שהמשטרה הגיעה למגרש הגרוטאות, בא הנאשם למגרש ואמר לעד לגרוס את הרכב, אך הוא סירב לעשות כן (עמ' 32) -

"ש. ... למה לא ציינת את זה במשטרה כשחשדו בך שאתה הגנב? אם זאת הייתי אני קודם כל הייתי אומרת

את הדבר הזה.

ת. אמרתי מספיק במשטרה, אמרתי שהבן אדם מכר לי את הרכב, עכשיו אתם פה יודעים דברים גם על בעל הרכב, אתם יודעים של מי הרכב ומי הוביל אותו למגרש וזה מספיק לעשות צדק.

ש.ב. אתה אומר שיום לפני המשטרה שבאה הנאשם ביקש ממך לגרוס את הרכב, זה לא חשוב להגיד את זה במשטרה?

ת. אני אמרתי דברים יותר חשובים מזה, שהוא מכר לי את הרכב" (עמ' 32).

אז הוטח בעד כי הוא אינו דובר אמת, שכן לו באמת אמר לו הנאשם לגרוס את הרכב, היה העד מבין מיד שהרכב גנוב ומבקש את כספו בחזרה עוד באותו מעמד. על כך לא היתה לעד תשובה מניחה את הדעת (עמ' 32). העד שב וטען כי טעותו היתה בכך שלא עמד על קבלת רשיון הרכב ולא ערך רישום מדויק של העיסקה. העד ציין כי על טעותו זו הוא משלם בענישה של 5 חודשי מאסר בעבודות שרות (עמ' 33). העד ציין כי הקאיה היה במצב נסיעה וגם לאחר שקיבל את הרכב התניע אותו, חרף העובדה שהמתלונן טען שלא הצליח לעשות כן (עמ' 33).

הוטח בעד כי ברגע שהמשטרה תפסה את הקאיה הגנובה במגרשו, בודעו כי הנאשם נוהג בקאיה, ועל מנת להסיט את החשד ממנו כלפי הנאשם, בחר לומר שהנאשם מכר לו רכב גנוב, בעוד שהעד בעצמו גנב את הרכב. על כך השיב העד: **"(צוחק) אני לא רציתי להוריד חשד ואני לא גנבתי את הרכב"** (עמ' 34).

העד הופנה להודעתו שם מסר כי העובד שלו, מהדי חסן, נכח במגרש הגרוטאות במהלך קניית הקאיה ויוכל להעיד. העד אישר את שמסר בהודעתו והוסיף כי אותו מהדי מכיר את הנאשם. בשלב זה, הופנה העד להודעת מהדי, שם מסר כי הוא ראה "מישהו" שמכר לעד את הקאיה, אך הוא לא מכיר אותו. על כך השיב העד - **"אני לא יודע מה מהדי אמר, הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה, אבל לפי מה שאני חושב שמהדי כן מכיר אותו וקיבל אותו במגרש גם כמה פעמים. אני לא יודע למה הוא לא אמר שהוא מכר, אני לא יודע מה קורה פה בדיוק, ואני חושב שאם תביאו את מהדי לכאן עכשיו הוא יכיר את הנאשם... כל בן אדם אומר דברים על דעת עצמו, לא יודע למה מהדי אמר את זה, זה קשור אליו"** (עמ' 35). העד נשאל והשיב שמצלמות האבטחה לא עבדו מספר חודשים לפני החקירה. משנשאל מדוע לא דאג לתקן והותיר את העסק מספר חודשים ללא מצלמות אבטחה וחשוף לגניבות, השיב - **"יש אלוהים בשמיים"** (עמ' 35).

7. **בחקירה החוזרת** נזכר העד לספר שבעת קניית רכב הקאיה, "מהדי הלך לנוח בחדר שלו וזה במרחק בקצה. הוא לא יכול לראות מהחדר... בין 20-30 מ'" (עמ' 35). העד הופנה להודעת מהדי שם מסר כי לא יכול לזהות את האדם שמכר את הקאיה כי היה רחוק מהם והשיב כי זה הגיוני (עמ' 36).

8. מהודעת העובד במגרש הגרוטאות, מהדי חסן, מיום 1.12.14 שעה 12:29, אשר הוגשה בהסכמה וסומנה **ת/9**, עולה כי מהדי ראה ממי קנה העד את הרכב **"אבל אני לא מכיר אותו"**. עוד עולה כי המוכר הביא את הרכב בנהיגה; מהדי לא יודע היכן המפתח של הרכב; לא יודע בכמה כסף נרכש הרכב; לא ראה אם לרכב היו לוחיות רישוי; והיה במרחק של 20-30 מטרים מיאסר והמוכר; המוכר היה לבד; מהדי לא מכיר אדם הנושא את הכינוי "בוני". מענין לציון כי מהדי התייחס ל"מיניבוס לבן" אותו קנה יאסר במועד הרלוונטי (רכב הקאיה אינו מיניבוס...).

9. **פקד גל ויצמן** היה הסייר שהגיע לבית הנאשם לאחר שאותר רכב הקאיה במגרש הגרוטאות. מדו"ח הפעולה שערך (ת/3) עולה שהגיע לבית הנאשם אך נאמר לו על ידי אביו של הנאשם שהנאשם בעבודה. השוטר ירון שוחח עם הנאשם טלפונית וזה מסר לו שהוא בכפר ירכא בצפון. השוטרים הבחינו בפגוש ולוחית רישוי של רכב הקאיה ליד בית הנאשם. משהבינו השוטרים כי הנאשם בבית, התכוונו להצטייד בערכת פריצה, אך כעבור מספר דקות יצא הנאשם לקראתם. הנאשם נשאל מה עושה הפגוש בחצר ביתו והשיב שהוא שייך לרכב של חברו ש"נתקע" ועמד ליד הבית מספר ימים, אך הרכב נעלם. הנאשם טען ששיקר כשאמר שהוא נמצא בכפר ירכא וזאת ללא סיבה.

מזכ"ד ת/2 עלה כי במגרש הגרוטאות נמצא מפתח הקאיה בארון במשרד. המפתח פתח את הרכב והתניע אותו.

גירסת הנאשם

11. הנאשם בהודעתו מיום 1.12.14 שעה 13:40 (ת/7) הכחיש גניבת כלי הרכב ואישר כי המתלונן היה בביתו ביום האתמול. הנאשם טען שקיבל את רכב הקאיה מהמתלונן והוא התקלקל, על כן הוא עמד שבוע ליד ביתו. למרות שביקש מהמתלונן לבוא ולקחת אותו, המתלונן לא הגיע. בשבוע שעבר אחיו של המתלונן, אנאס, מסר לנאשם רכב חלופי. הנאשם החנה את הרכב השני ליד הבית, ואתמול כשחזר לביתו ראה שכלי הרכב נעלמו. הנאשם דיווח למתלונן אשר מסר שהוא הולך להגיש תלונה במשטרה. הנאשם אמר לו "אין בעיה" ומסר לו את פרטיו. לדברי הנאשם, הפגוש של הקאיה נשאר בחצר ביתו והשוטרים לקחו אותו. לדבריו הקאיה לא התניע. הוא התקשר לחשמלאי אשר בדק את הרכב ואמר לו שיש בעיה במתנע. הנאשם התקשר לאחי המתלונן וביקש ממנו לבוא ולקחת את הקאיה, שכן הוא לא יכול לשמש כשומר על הרכב. לדברי הנאשם הוא ראה את כלי הרכב בשעה 07:00 עת יצא עם אשתו ל"סידורים" ומשש בשעה 17:00 ראה שכלי הרכב נעלמו. הנאשם נשאל לפרש העובדה ששני כלי הרכב של מעסיקו נגנבו מליד ביתו והשיב "משהו מוזר אני לא האמנתי". משנשאל היכן הניח את מפתחות כלי הרכב, השיב - "היו בתוך הרכבים... אני תמיד משאיר אותם ככה כי אחד לא מניע והשני היה בלי דלק". הנאשם אישר כי מצבו הכלכלי קשה וכי יש לו "בעיות ותיקים בהוצאה לפועל". הנאשם אישר שכינויו בטירה הוא "בוני", שזה צבע חום. הנאשם הכחיש כי בעבר אסף ברזל; הכחיש כי הוא מכיר את יאסר ביוק, אם כי אישר כי הוא "רואה אותו בטירה"; הכחיש כי מכר ליאסר את הקאיה; והסכים לעריכת עימות עם יאסר.

12. בעימות שנערך בין הנאשם ליאסר, ת/8, טען יאסר שהוא מכיר את הנאשם ושכינויו "בוני". הנאשם טען שהוא אינו מכיר את יאסר, אך רואה אותו מסתובב בטירה. יאסר הטיח בנאשם כי רכש ממנו את הקאיה, אך הנאשם טען שלא מכר כלי רכב ואינו יודע במה מדובר. יאסר טען שבעבר הנאשם מכר לו ברזל, אך הנאשם הכחיש כי הוא מתעסק בברזל או מוכר ברזל.

13. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם שהמתלונן שיקר כשאמר שהוא ביקש ממנו שלא להגיש תלונה על גניבת כלי הרכב משום שהוא "מסובך" עם המשטרה, שכן לטענתו, "אני ברוך השם אין לי תיקים ואין לי עבר... נעצרתי פעם ראשונה רק על התיק הזה... מסרתי לו את הפרטים שלי על מנת לעזור לו" (עמ' 38). עוד טען שלא מכר ליאסר את הקאיה וכי הוא מוכר להרבה אנשים בטירה כמי שהיתה לו חנות ירקות ומחלק סחורה. לדבריו, יתכן שיאסר יודע היכן הוא מתגורר ושכלי הרכב חנו ליד ביתו ועל כן, כשאר בעלי מגרשי המכוניות והגרוטאות, "רצה להלביש את התיק עליי והוא גנב את הרכב... יכול להיות ראה אותי מסתובב עם הרכב בטירה, יכול להיות שהוא לקח את

הרכב מליד הבית שלי והוא יודע איפה אני גר בניגוד למה שסיפר פה (עמ' 39). הנאשם מסר שאת הקאיה בדק מטעמו בחור בשם מחמוד סולטאן מטירה, חשמלאי רכב, והוא סיפר על כך למתלונן בזמן אמת. לדבריו, הוא לא התכוון לגרור את הקאיה למוסך ולתקנו, בהיעדר יכולת כלכלית לעשות כן (עמ' 39).

14. **בחקירה הנגדית**, אישר הנאשם שבעת הרלוונטית לכתב האישום היה נתון בקשיים כלכליים ובצו כינוס (עמ' 40). הוא טען שעד היום חייב לו המתלונן סך של 1,500 ₪ על רקע חשדו שהוא גנב לו את שני כלי הרכב. הנאשם לא סיפר זאת במשטרה כי לא חשב שהמתלונן לא ישלם לו את הכסף. הנאשם נשאל אם נוהג להשאיר את מפתחות רכבה של אשתו בתוך הרכב והשיב שלא. אם כן, נשאל, מדוע השאיר את המפתחות בתוך כלי הרכב של המתלונן. הנאשם השיב שעשה כן לאחר סיכום עם אחי המתלונן שיגיע לקחת את הקאיה, למרות שסיכום שכזה, ביחס למפתחות, לא הוזכר בהודעתו במשטרה -

"ש.ב. לא דיברת על הסיכום.

ת. אני סיכמתי עם אח שלו ככה, אבל אולי לא אמרתי את זה בחקירה. אם אין מפתח הוא לא יכול לקחת את הרכב בגרר" (עמ' 41).

הנאשם שב והעלה את האפשרות לפיה לאחר שהמתלונן ראה את הקאיה במגרש של יאסר, בא האחרון ו"רצה להלביש את התיק עליי וראה אותי מסתובב בטירה עם הרכב הזה. הוא אמר שראה את הרכב עם מוחמד, אם נגבתי את הרכב למה הוא קנה אותו ממני רכב גנוב כמו שהוא טוען?" (עמ' 42). הנאשם טען שלא פתח את הדלת לשוטרים ושיקר להם כשאמר שהוא נמצא בכפר ירכא זאת משום שהיה נתון בסכסוך עם אבי אשתו והתחייב להעביר לו משאית במהלך היום. על כן, ועל רקע העובדה שזוהי פעם ראשונה ששוטרים דופקים אצלו בדלת, נלחץ (עמ' 43).

דין והכרעה

15. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם במיוחס לו על סמך ראיות נסיבתיות וראיות ישירות. באשר לראיות הנסיבתיות - מפנה המאשימה, בין היתר לאלה - ברשות הנאשם היו שני כלי הרכב של המתלונן; הנאשם השאיר את המפתחות בתוך כלי הרכב, ללא הסבר סביר; כלי הרכב היו במצב משומש ושוויים אינו רב, על כן אין זה סביר שייגנבו; הנאשם היה מצוי בקשיים כלכליים והיה לו מניע לגנוב את כלי הרכב ולמכור אותם; שני כלי הרכב נגנבו מחצר ביתו של הנאשם באותו מועד; הקאיה היה מקולקל ולא הניע (לגירסת הנאשם), ועל כן, לא סביר שייגרר מהמקום על ידי הגנב.

באשר לראיות הישירות - מפנה המאשימה לעדותו של יאסר ביוק, בעל מגרש הגרוטאות, ומבקשת ליתן אמון בעדות זו, לפיה הנאשם מכר ליאסר את הקאיה תמורת 700 ₪.

המאשימה מצרפת לכל אלה את גירסתו הבלתי סבירה של הנאשם ואת התנהגותו המפלילה אל מול השוטרים שהגיעו לעכבו.

16. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, ולאחר שקראתי את פרוטוקול הדיון ועיינתי במוציגים, באתי לכלל

מסקנה כי לא הוכח לפניי, ברמת הוודאות הנדרשת בהליך הפלילי - דהיינו מעבר לספק סביר - כי הנאשם גנב את רכבו של המתלונן. לאחר בחינת מכלול הראיות - לרבות גירסאותיהם של המתלונן ובעל מגרש הגרוטאות מזה וגירסתו של הנאשם מזה - נותר בלבי ספק שמא לא היה מעורב הנאשם בגניבת הרכב ובמכירתו לבעל מגרש הגרוטאות, אף כי עננה כבדה של חשד נותרה מרחפת מעל ראשו של הנאשם ביחס להתנהלותו עם רכב הקאיה של המתלונן.

להלן נימוקיי.

א. התרשמתי שדעתי של המתלונן היתה "נעולה" על כך שהנאשם מעורב בגניבת כלי הרכב. עד כדי כך היה משוכנע המתלונן כי הנאשם גנב את כלי הרכב, שהוא היטה תשובותיו בחקירה הנגדית והוסיף פרטים מהותיים שלא בא זכרם בהודעותיו במשטרה, כשמטרתו היתה להשחיר את הנאשם ולהעצים את פועלו, וזאת על מנת לחזק ולבסס סברתו שהנאשם גנב את כלי הרכב. בענין זה אפנה לעניינים הבאים - המתלונן טען שלאחר שהנאשם הביא לידיעתו שכלי הרכב נעלמו מחצר ביתו ולאחר שהמתלונן אמר לו שבכוונתו להתלונן במשטרה, ביקש הנאשם מהמתלונן שלא יגיש תלונה במשטרה "כי הוא מסובך עם תיקים". לא עולה על דעתי שאם אלה היו פני הדברים, לא היה המתלונן חושד בנאשם מניה וביה ומודיע על כך למשטרה עוד בהודעתו הראשונה. והנה, כאשר נשאל המתלונן על ידי החוקר אם "יש לו חשודים", השיב בשלילה, ואף השיב בשלילה לשאלה ספציפית אם הוא "חושד במחמוד כי יש לו קשר להעלמות של הרכבים". זאת ועוד, גם לאחר מכן, בשתי הודעות מאוחרות, לא מצא המתלונן לנכון לעדכן את החוקרים בפרט מהותי זה. אין זו אלא שהנאשם כלל לא אמר למתלונן שיימנע מלהגיש תלונה כי הוא "מסובך" עם המשטרה. ואכן, בדיעבד התברר כי לנאשם אין עבר פלילי, ואם היה כזה - ודאי היתה התובעת מצביעה על כך, לאחר שהנאשם העיד על אופיו הטוב.

אינדיקציה נוספת לעובדה שהמתלונן כלל לא חשד בנאשם "בזמן אמת" ואף לא לאחר מכן, ניתן למצוא בדבריו בהודעתו השניה (2/נ) לפיהם "עדיין לא האשמתיו את מחמוד רק קצת חשדתי היום בבוקר". כאמור, אם היה מבקש הנאשם מהמתלונן שלא להגיש תלונה במשטרה ודאי חשדו בנאשם היה גובר והוא היה מספר על כך בהודעתו במשטרה.

בנוסף, אף לא ברור מדוע לא ראה לנכון המתלונן לעדכן את המשטרה כי ביקר בביתו של הנאשם יום קודם לכן על מנת לקבל ממנו את מפתחות כלי הרכב ומפתח של אחד מהם אכן נמסר לידי. כמו כן, תמוה מדוע ראה המתלונן להכחיש כי הנאשם אמר לו שהפגוש של הקאיה נשאר אצלו בחצר והוא הודה בכך רק לאחר שהופנה להודעתו ולדברי הנאשם בנדון.

מנגד, מעניין לציין, כי בפרט מהותי אחד תמך המתלונן בגירסת הנאשם. הנאשם טען כי לקאיה היתה בעיה במתנע והוא לא הצליח להתניעו. גם המתלונן אישר כי לאחר שקיבל את הקאיה חזרה לחזקתו, הוא לא הצליח להתניע אותו (וזאת לעומת גירסת העד יאסר).

לסיכום, המתלונן אינו עד ישיר לגניבת הרכב, אך התיימר לספק ראיות "מפלילות" ולהצביע על קיומן של ראיות נסיבתיות כנגד הנאשם. לאור הקשיים בגירסתו, כמפורט לעיל, נראה כי לא ניתן להסתמך על דברים מפלילים שמסר כנגד הנאשם ושנאמרו לו, לכאורה, על ידי הנאשם.

ב. באשר לעד יאסר ביוק - הרי שמדובר בעד "נגוע". מדובר בעד שבמגרש שבבעלותו נתפס רכב גנוב, יומיים לאחר גניבתו. גם אם אאמץ דבריו לפיהם "רכש" את הרכב מהנאשם, וכמפורט להלן לא אוכל לקבוע כך מעבר לספק סביר, הרי שקיים קושי משמעותי לקבל דבריו לפיהם רק "חשד" שמדובר ברכב גנוב ולא ידע בוודאות שמדובר ברכב כזה - העד שילם תמורת הרכב סך של 700 ₪ בלבד, סכום פעוט לכל הדעות, בודאי עבור רכב שהגיע, על פי הטענה, בנסיעה למגרש; לא הוצגו לעד רשיונות הרכב והוא לא טרח לברר מיהו הבעלים האמיתי של הרכב; העד ידע שמדובר ברכב הנהוג על ידי "מוחמד מטירה", אך לא טרח ליצור עמו קשר או לבקש ייפוי כוח ממנו; העיסקה כלל לא נרשמה, לא תועדה בזכרון דברים או בחוזה, לא ניתנה כל קבלה עבור הרכישה ולא הוצאה בגינה חשבונית מס. במצב דברים זה, כאמור, קשה לקבל טענת העד כי לא ידע שמדובר ברכב גנוב, אלא רק "חשד" בכך.

זאת ועוד, בעדותו בבית המשפט הוסיף העד פרטים מהותיים שלא בא זכרם בהודעתו במשטרה - כך טען, לראשונה, שסבר שהרכב של "מוחמד מטירה" שכן ראה אותו מסתובב עם הרכב, אך הנאשם אמר לו שמסר לו את הרכב למשך מספר ימים "כדי להתפרנס"; וכך טען, לראשונה, כי הנאשם אמר לו לגרוס את הרכב יום לפני שהמשטרה הגיעה. מעבר לעובדה שמדובר בפרטים מהותיים שאין זה סביר שהעד לא ימסור אותם בחקירתו תחת אזהרה במשטרה (במסגרתה נחשד בגניבת כלי הרכב), הרי שביחס לטענה השניה (לפיה הנאשם אמר לו לגרוס את הרכב) אין זה סביר שהעד לא פעל, בזמן אמת, לביטול העיסקה, שכן מדובר בדברים מפלילים שמוסר לו הנאשם.

ענין לנו, אם כן, בעד שלכל הפחות מעורב בעבירה חמורה של קבלת רכב גנוב, עבירה שהעונש בגינה עומד על 7 שנות מאסר, כאשר במקרה הגרוע יותר מעורב בגניבת הרכב ממש. בענין זה לא ניתן לשלול על הסף את האפשרות שאכן, כגירסת הנאשם, הנאשם מוכר בעיר טירה כמי שהיה בעל חנות לירקות ופירות שכולם הכירו וידעו על כינויו ("בוני"); עוד יתכן שכפי שהעד העיד שראה את "מוחמד מטירה" מסתובב עם הקאיה, ראה את הנאשם נוהג ברכב ועל כן, ייחס לו את מכירת הרכב; כמו כן, בהחלט יתכן שהעד - על מנת לחלץ עצמו מעבירה חמורה של גניבת רכב, בחר לספר למשטרה בהודעתו כי רכש את הרכב מהנאשם, תוך שהוא יוצא מהנחה (הרווחת בקרב הציבור, אף שאינה נכונה) שעבירה של קבלת רכב גנוב חמורה פחות מעבירה של גניבת רכב (בעוד שלצד שתי העבירות 7 שנות מאסר). לכך הוסף את אי הבהירות שעלתה מעדות העד אל מול הודעתו של העובד במגרש (מהדי חסן, ת/9) ביחס לאפשרות זיהוי הנאשם כמוכר; וכן, את התהייה בענין מצלמות האבטחה במגרש הגרוטאות שדווקא במועד הרלוונטי לכתב האישום התקלקלו - והרי לך ספק השזור לאורך עדותו של העד יאסר.

במצב דברים זה, לא ראיתי להשתית ממצאי עובדה על סמך עדותו של העד יאסר.

ג. ומכאן לנאשם - הנאשם אף הוא לא עשה עליו רושם אמין וגירסתו מעלה תהיות וספקות. להלן מספר דוגמאות בולטות - התנהגותו של הנאשם בהגיע השוטרים לביתו היתה חשודה ומפלילה - הוא טען שאינו נמצא בבית אלא בכפר ירכא שבצפון ולקח זמן מה עד שיצא מביתו לעבר השוטרים, לאחר שאלה התכוונו לפרוץ לבית; הנאשם השאיר את המפתחות בתוך כלי הרכב - לגבי הקאיה, טען שכך סיכם עם אחיו של המתלונן (ואולם, בהודעתו לא מסר אודות "סיכום" זה), ולגבי המיצובישי, טען שממילא לא היה בו דלק; הנאשם היה נתון במצב כלכלי רע אותה עת ומכאן שהיה לו מניע לבצע את עבירת הרכוש.

יחד עם זאת, בגירסת הנאשם נמצאו מספר עניינים שאינם תומכים, בהכרח, במסקנה שידו במעל - כך התקשר הנאשם למתלונן והודיע לו כי הקאיה "נתקע" ולא ניתן להתניעו; כך התקשר הנאשם לאחיו של המתלונן (עובדה שכלל לא נבדקה ולא נסתרה) וביקש ממנו להגיע ולקחת את הקאיה; כך הזעיק הנאשם חשמלאי מטעמו שיבדוק את הקאיה (עובדה שלא נבדקה בזמן אמת ולא נשללה); כך לא הגיוני - על רקע מצבו הכלכלי - שהנאשם יציע למתלונן לגרור את הקאיה למוסך ולתקנו על חשבונו; וכך לא הגיוני - על רקע עברו הנקי של הנאשם - שביקש מהמתלונן לא להגיש תלונה במשטרה היות והוא "מסובך".

במצב דברים זה, וחרף העובדה שגירסת הנאשם אינה נטולת תהיות וספקות, הרי שאין בה כדי למלא את החסר שבראיות התביעה.

17. מצאתי לציין מספר מחדלי חקירה, אשר אף הם תרמו למסקנה הסופית בדבר זיכוי של הנאשם מחמת הספק - ראשית, היה על המשטרה, בזמן אמת, לפנות לאחיו של המתלונן (הנאשם מסר ששמו אנאס) ולברר עמו גירסת הנאשם - האם שוחח עמו וביקש ממנו לבוא ולקחת את הקאיה מליד ביתו? האם עידכן אותו כי הקאיה "תקוע" וקיימת בעיה בהתנעה? האם סיכם עמו דבר לענין מפתחות הרכב? - כל זאת בהינתן העובדה שהמתלונן טוען שהנאשם כלל אינו מכיר את אחיו ואין לו כל קשר עמו; שנית, היה על המשטרה, בזמן אמת, לשאול את הנאשם מיהו אותו חשמלאי אותו הזמין לבדיקת הקאיה ולגבות ממנו הודעה; שלישית, היה על המשטרה לתפוס את מצלמות האבטחה שבמגרש הגרוטאות ולא לסמוך על גירסת העד יאסר, שהינו עד מעורב בביצוע עבירה, לפיה המצלמות לא עבדו באותו הזמן.

דומה שגם החוקר שהאחראי, עד התביעה אוסקר קירגיז, הסכים כי אלו פעולות חקירה שצריך היה לבצע (ראה דבריו בעמ' 24, ש' 8, ש' 11, ש' 14).

18. לאור האמור לעיל, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ז, 04 מאי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אבישי רובינשטיין, הנאשם ובאת-כוחו.